

'הצעות לתת מודע' - אלבום ראשון לדלית זיו

"...איכותי, מענג, מעצבן, יחודי". (מיכאל רורברגר, מבקר מוסיקה)

"עיבודים תאטרליים ולחנים שתפקידם ללוות את הטקסטים העשירים הולידו שירים קצרים ותמציתיים, מעין תמונות סטילס המתובלות במיניות מקופלת בכפלי משמעויות ובמשחקי מילים וגם בקצת פוליטיקה". (אמיר אשר, 'רשם קול' - הארץ).

"מרתק וחושפני. השילוב בין לבין שי יוצר מעיין קברט אינטימי מופק בהצלחה. את השירה אני מאוד אוהב. שונה, מיוחד ומרגש." (אמנון וינר, במאי)

"מרגש עד דמעות... שירה מצמררת, מילים מדויקות, תשוקתיות ומצחיקות. אם לתת מודע היה פסקול, ככה הוא היה נשמע" (ד"ר אפי זיו, פסיכותרפיסטית)

דלית זיו מוציאה אלבום ראשון בהפקתו המוסיקלית של שי לוינשטיין (טליה אליאב, יהוא ירון, קטב מרירי, אפור גשום). סגנון אלטרנטיבי הנע בין רוק לג'אז, אך לא מתחייב להגדרה מוסיקלית אחת. 'הצעות לתת מודע' הוא אלבום מגוון, עשיר בתכנים רגשיים. טקסטים עבריים ולחנים ייחודיים, מקוריים ואישיים. בהגשה ישירה, דלית חושפת פגיעות [תפודים]; מורכבות רגשית [אני רואה]; מחאה [אבק ותת מודע]; מקוריות [ריר]; שבריריות אל מול עוצמה [טיפה]; קשרים רגשיים סבוכים [מרובע וצלופן]; מצבים רגשיים רב מימדיים [מקסים]; שותפים ליצירה: שי לוינשטיין בגיטרה חשמלית מרגשת ונוקבת, טליה אליאב עוטפת את השירה בנגינת פסנתר נוגעת, יהוא ירון פורט בחום על הקונטרבס, בוריס מרצינובסקי באקורדיון אפלולי ואביב ברק נותן בתופים.

'הצעות לתת מודע' נוגע עמוק, אפוף במסתורין ומנוקד בהומור.

רשימת השירים

1 אבק (01:36);

שיר שנכתב שבועות לפני פרוץ מחאת קיץ 2011 מסתכל לביבי בעיניים ומציע לנער ממנו את האבק. 'תתעורר כבר!' קיץ 2014 , ההמנון כבר מוכן.

2 אני רואה (02:06);

דיבור ישיר על שבר ומלודיה של כמיהה ורצון, נארגים בעיבוד מינימליסטי לתאור מורכב של זוגיות.

3 תפודים (02:11);

ביצוע נפלא של דלית בליווי עדין של טליה אליאב, בשיר ישיר ונוגע - קלאסיקה ישראלית.

4 מבט (01:02);

פאנק רוק בועט, קצר וחזק כמו הסיטואציה אותה הוא מתאר.

5 טיפה (03:00);

המתח בין הפגיעות בשירה לגיטרות הפאנק, יוצרים את הקסם .

6 מרובע (02:00);

חושניות מתפרצת מתוך שגרת היום יום. כמו הרוק מתוך השאנסון.

7 תקרה לבנה (02:38);

פיוט מהורהר הופך לשיר קצבי עם התופים של אביב ברק והגיטרות של שי לוינשטיין שנותנים בראש.

8 תת מודע (03:26);

שיח בין התת מודע החברתי לאישי, מערער ומעורר. האקורדיון של בוריס מרצינובסקי מזדחל פנימה ויוצר קרקע טובענית המאיימת לבלוע את השיר על תכניו.

9 ריר (2:55);

שיר ויזואלי. דלית מייצרת דימויים על ידי הטחת המילה הטעונה "ערירית" במרחבי קצב שונים.

10 מקסים (03:34);

שיר הפתיחה של אופרת הרוק על התת מודע שלא נכתבה מעולם.

11 ליקריש (01:24);

דלית והאקורדיון בקברט אינטימי מתוק עם טעם לוואי של פציעה וחיטוט.

12 תנופה (04:17);

בלדת ג'אז אישית. סאונד ההמונד של אליאב מזכיר ליינים של המוסיקאי רוברט וואייט האגדי.

להאזנה והורדה של האלבום: <https://dalitziv.bandcamp.com>

פייסבוק: <https://www.facebook.com/dalitzivmusician>

קליפים לשירים מהאלבום ביוטיוב:

<https://www.youtube.com/watch?v=ml2UzDwcNfY&list=UUVw4dA8LGOVXupzsG7NPR>

[Zw](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=LQ8NHPvnfd4&list=UUVw4dA8LGOVXupzsG7NPR>

[Zw&index=2](#)

לפרטים נוספים: דלית זיו

dalit.ziv@gmail.com

052-3212611